

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt Primvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

num post mille quadringentos finem fecit viuendi, nullo herede legitimo sui corporis relicto, peruenit quod res in contentionem de iure succedendi inter regem Danie Christiernum, germana sorore Adolphi natum, & Ottomem de Scovemborg comitem: qui longiori quidem gradu distabat, sed tamen ex masculino latere in feudo credebatur preferendus. Sed tum proceres Holsatorum sui fecere arbitrii, quem vellent dominum: elegeruntque regem Danie, ut fieret comes Holsatiæ, data ingenti pecunia Ottoni, qui iuri suo renunciaret, præserim assentiente feudi domino episcopo Lubicensi: quem comitatum illum Imperiali dono solet concedere, ut versus & directus feudi dominus. Peruenit ergo comitatus ad regem: Ducatus autem tum coronæ consolidatur: quod diu à regibus per multos labores erat quæsumum. Sed filij regis eundem ducatum, patre moriente, denudacorona separatum, inter se, ut Holsatiæ, per partes diuiserunt, quod suo tempore commemorabimus.

SAXONIAE LIBER DVODECIMVS.

CAPVT PRIMVM.

Nnus currebat post mille quadringentos sexagesimus, cum Pius summus Pontifex animo dolens amissum Orientis Imperium, audiensque continuo Christiani nominis ferociissimum hostem Turcum in Christianas prouincias.

cias ditionem propagare, Trapezuntino Imperatore vi-
cto, cùm penè nihil reliquum esset de Orientali imperio,
quod non ille occupasset, de bello eidem inferendo con-
cilium indixit Mantuanum. Cōuenēre frequentes prin-
cipum oratores. Aderant inter alios Franciæ regis num-
cij, qui magna & acerba oratione inuesti, querebamus
Neapolitanum regnum ab iusto hærede translatum in
Ferdinandum bastardum Aragonensem: Quibus longi-
ori responderat ipse sua voce Pius: Extant amb' orati-
ones. Sed tum eo conuentu nihil fructuosius agebatur,
quàm vt immanissimo Chriftiani nominis hosti bellum
indiceretur, dé que ratione gerendi multa sunt consti-
tuta. Sed optimi pontificis voluntatē non sunt sequuta
principum secularium, vt debuerant, officia. Imperator
quieuit: ceteri nihil ardentiores. Vnus Burgundie dux
Philippus polliceri operas videbatur. Sed quarto denū
anno, quod dicemus, res intentata per mortem poni-
ficiis evanuit. Interim verò in Saxonia & Wilhelmus
pater & Fridericus filius, duces Brunswicenses, oppi-
danis Luneburgensibus, quoād poterant, aduersantur,
ob non partitionem literarum apostolicarum brachium
seculare intentantes. Friderico duci venerant in manus
currus quatuor mercibus onusti: qui cùm Luneburgum
pertransissent, creditum est, quia sic credentibus expedi-
re videbatur, quòd Luneburgensem res exitiis-
sent, aut quòd iuste ceteri proprie participationem
cum illis, eadem quæ illi, damnapaterentur: Tenti sum
vt cung, & merces distractæ sine precio, distributione
militari. Fraudati tamen feruntur qui cepere, cùm
crederent omnia esse in mercibus: Plurimum inera-
genti, quod Marinus apostolicus nuncius in Suedia cor-
rasit. Sed quid facerent? quando qui commutaret in

MCL

merces non esset, eo contentos oportebat abire. Fuerunt
& alij, non indè longi qui quatuor currus: sed proxima-
rum yrbium Gottingen & Northem præsidio defensi,
abibant. Erant pro his rebus cōuentiones ad placita plu-
rime: sed merces distractæ semel, non redibāt. Indè prin-
cipali putant honori maculam iustam, quid nō iustam
pradam, pro iusta sit in suos partitus. Contenderat eo
tempore Lantgrauius Hassia occupare oppidū Embica,
quid non nihil in eam haberet questionis. Sed principes
eorum domini Albertus & Henricus duces Brunswiccen-
ses de Grubenhagen, quantis poterant armis, & vicinæ
vrbes Gottingen, Northem, Goslaria, Brunswicum, tu-
lire suppetias. Hoc cum Hasso compertum haberet, retrò^{re}
tulit pedem. Per idem tempus, cum ecclesia Moguntina
in signi clade, duos haberet pontifices electos in discor-
dia, Pius Papa, qui nō fuit opes ecclesiae dudu in Germa-
nia versatus, annatam extorsit acerbius. Sed Dietherus
de Isenborg, qui potior in iure videbatur, dum, ut ferūt,
annatam pro arbitrio Papæ non solueret, & de non soli-
citudine pro concilio sacramentum præstare recusaret,
confirmationē iam datam Papa retraxit, & amulo suo
contulit Adolpho de Nassow. Nihil actū videbatur apo-
solica confirmatione, quam vterq; tenebat, nisi arma
venissent in medium. Dietherus urbem & arces habe-
bat potiores. Concurserunt aliquando armis in acie, vi-
tuperata Dietheri cessit. Deinde oppugnata ciuitate, ca-
stig, armis auxilio comitis Palatini de Rheno, Diethe-
rus cum nihil hostili molitione persentiret, penè in ipsa
quietis sua sede interceptus est, calente adhuc lectu-
lo vnde dilabebatur. Sævitum est in maiores vrbis,
qui partem tutati sunt Dietheri. In miseram serui-
tatem vrbis pridem libera redigitur: Euancit omnis
mer-

mercatura: Retrahunt enim se mercatores de locis, in quibus arma dominantur. Omnium portarum claves ad unum sub noctem deferunt urbis praefectum, qui omnia pro suo arbitrio moderatur. Is vocat in concilium quos delegebit: Officia omnia in urbe partitum unus, ciuius in omnem subiectionem perductis: Archiepiscopus cum clero dominatur. Rebus tamen inter amulos compostis, Dietherus deputatas sibi accepit arces cum prouentibus, certus, si ad eum diem peruererit, de Adolphis successione: idq; post sextum annum euenit. Tum enim Dietherus, mortuo Adolpho, redditur ecclesia: sed in quam servitatem ciuitas propter eum venerat, in ea reliquit: Arcem quoq; ad Rheni fluentia iuxta ciuitatem extrahit, quae profreno sit ciuitati, ne quando resurgat in pristinas vires: Publicum inibi erexit literarum palladium: Stipendia & præbendas deputabat doctoribus & magistris in eo desudantibus opera literaria.

CAPUT II.

SExagesimus secundus erat annus à Christo post mille quadringentos, cum & wilhelmus dux Brunswicensis se immiseret bello, quod erat inter Mauritium & Gerhardum fratres comites de Oldenborg, iniuratus ab amborum fratre rege Daniæ Christierno: qui fauerat Gerhardo de dominatu Delmenhorst, quem vterq; vendicabat. Mauritio suppicias tulere Bremenses, & comites de Hoia: Qui magna stipendiariorum manu obsederunt arcem Delmenhorst, fame expugnare conati, quandò armis non licuit. Christiernus rex amborum frater, literis & nuncij egit apud episcopum Monasterensem, & ducem & wilhelnum, ut partes Gerhardi, qui premi videretur, adiuuarent. Cumq; iam obseissa arce, Gerhardum fame laborare non ignorarent, statu-